

ΦΥΛΛΑΔΙΟ 1.1

Ενεργοποίηση του διαλόγου — 2 οράματα για 1 πραγματικότητα

Δραστηριότητα 1.1

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΌ ΤΟΝ TABARLIS ΣΤΟΝ ΦΙΛΟ ΤΟΥ VERLIAS

1 Tabarlis

Γεια σου Verlias, ελπίζω να είσαι καλά, να είσαι καλά στην υγεία σου, όπως και όλη η οικογένεια και όλοι οι φίλοι σου. Θυμάσαι που σου είπα για μια ομάδα νέων που έρχονται από τον Πλανήτη Γη, από μια μικρή γωνιά που λέγεται Γαλλία; Μόλις περάσαμε 24 κύκλους μαζί και έχω πολλά να σου πω. Όταν έφτασαν, προφανώς έγινε μια παρεξήγηση. Δεδομένου ότι δεν μπορούσαμε να μπούμε μέσα στο Διαστημοδρόμιο, ζητήσαμε από τους ανθρώπους που εργάζονταν εκεί να τους βοηθήσουν να μεταφέρουν τις αποσκευές τους και να μας συναντήσουν έξω, αλλά τους το αρνήθηκαν με αρκετά άσχημο τρόπο. Έμειναν πραγματικά έκπληκτοι με αυτή την αντίδραση και δεν ήθελαν να δουν τους Γήινους ποτέ ξανά. Ομολογώ ότι δεν τόλμησα να αναφέρω αυτό το επεισόδιο μπροστά τους.

2 Tabarlis

Ήθελαν να αρχίσουν να χτίζουν το σχολείο αμέσως και σύντομα συνειδητοποίησα ότι υπήρχε ένταση με τους εργάτες του χωριού. Φυσικά οι εργαζόμενοι δεν βιάζονταν να τελειώσουν τη δουλειά, καθώς πληρώνονταν με την ημέρα. Όσο περισσότερο διαρκούσε το έργο, τόσο περισσότερα χρήματα θα είχαν! Και ήταν συχνά η μόνη πηγή εισοδήματος τους... Επιπλέον, μετά από μερικές περιπτώσεις ηλίασης, οι Γήινοι συνειδητοποίησαν ότι δεν ήταν πολύ αποτελεσματικό να δουλεύουν όταν οι δύο ήλιοι είναι στο υψηλότερο σημείο του ουρανού. Υπήρχαν και άλλες φορές που αισθανόμασταν ότι ήταν πολύ ανυπόμονοι. Όταν έπρεπε να πάμε στην πόλη, ήταν πάντα ανυπόμονοι ενώ περιμέναμε να γεμίσει το Ζαμούριον. Προφανώς, στη Γη, τα μέσα μεταφοράς φεύγουν σε καθορισμένους χρόνους, ακόμα κι αν δεν είναι γεμάτα! Πραγματικά αναρωτιέμαι πώς βγάζουν το προς το ζην οι οδηγοί...

3 Tabarlis

Επίσης, έκαναν κάτιπερίεργο μια μέρα: άρχισαν να θάβουν κονσέρβες στο έδαφος! Παραλίγο να πω ότι ήταν κρίμα γιατί οι άνθρωποι που τα μάζευαν από το δρόμο για να πουλήσουν το αλουμίνιο δεν θα τα έβρισκαν, αλλά δεν το τόλμησα. Μπορεί να είναι μια τελετουργική πρακτική τους... Α ναι, είπαν ότι το βρήκαν αηδιαστικό. Από την πλευρά μου, κάτι που έκαναν με απώθησε — ο τρόπος που φυσούν τη μύτη τους. Αντί να απορρίπτουν τα απόβλητα από το σώμα τους στη φύση, τα κρατούν προσεκτικά σε ένα χαρτί. Μπλιάχ! Αηδιαστικό!

4 Tabarlis

Μια μέρα ένιωσα τόσο άβολα. Ένα από τα κορίτσια της παρέας πήγε και μίλησε απευθείας με τον αρχηγό του χωριού, ρωτώντας γιατί οι γυναίκες έτρωγαν μακριά από τους άνδρες, γιατί τα παιδιά δεν είχαν δικαίωμα να μιλήσουν στο τραπέζι, και ούτω καθεξής. Ειλικρινά, νιώθω ότι οι Γήινοι δεν σέβονται τους μεγαλύτερους. Μου είπαν ότι στην πατρίδα τους βάζουν όλους μαζί σε ειδικά σπίτια!

5 Tabarlis

Εκτός αυτού, όχι μόνο παραμελούν τους προγόνους τους, αλλά δεν σέβονται ούτε τους θεούς! Μια μέρα, ένας από αυτούς μας είπε πολύ απλά: «Είμαι άθεος.» Κοιτούσαμε ο ένας τον άλλον χωρίς να μπορούμε να πούμε τίποτα. Όλοι ξέραμε τι σήμαινε, αλλά ποτέ δεν είχαμε συναντήσει κανέναν που αμφισβητούσε την ύπαρξη των Θεών!

6 Tabarlis

Μια άλλη μέρα, θύμωσαν με τον Limbatan, αλλά δεν καταλάβαμε γιατί. Ο Limbatan έπρεπε να φέρει το Dimbzi για το αποχαιρετιστήριο πάρτι, αλλά τελικά έπρεπε να μείνει στο σπίτι επειδή είναι ο μόνος που έχει τηλεόραση στην περιοχή του και ένας γείτονας είχε έρθει για να δει τηλεόραση. Δεν είχε σημασία, υπήρχαν πολλά άλλα πράγματα για φαγητό. Ωστόσο, αυτή η λεπτομέρεια έχει πραγματικά ενοχλήσει τους γήινους. Άλλα καταλαβαίνεις ότι ο Limbatan δεν θα μπορούσε να κάνει διαφορετικά! Αν είχε φύγει, όλη η γειτονιά θα είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν σέβεται τους ανθρώπους που έρχονταν να τον επισκεφθούν!

7 Tabarlis

Όταν το σκέφτομαι, ίσως οι Γήινοι να μην ήταν ευχαριστημένοι επειδή υπήρχαν διαφωνίες μέσα στην ομάδα. Τους παρακολούθησα προσεκτικά και ποτέ δεν είδα τα δύο αγόρια να πιάνονται χέρι χέρι ή να έχουν σωματική επαφή. Νομίζω ότι δεν ήταν πραγματικά καλοί φίλοι. Βλέπεις, δεν ήταν εύκολα τα πράγματα κάθε μέρα και ήμασταν πολύ κοντά στο να τσακωθούμε μερικές φορές. Άλλα μην ανησυχείς, συνειδητοποιήσαμε ότι είχαμε πολλά κοινά και όλα τελείωσαν καλά. Αντιλαμβάνομαι ότι ήμουν λίγο αρνητικός, αλλά πραγματικά βιώσαμε μερικές εξαιρετικές στιγμές που θα σου πω σε μια νέα επιστολή. Πρέπει να επιστρέψω στην οικογένειά μου, είμαι μόνος και σου γράφω εδώ και μια ώρα, και όπως ξέρεις, αρχίζουν να το βρίσκουν περίεργο...

ΦΥΛΛΑΔΙΟ 1.2

Ενεργοποίηση του διαλόγου — 2 οράματα για 1 πραγματικότητα

Δραστηριότητα 1

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΟΝ XAVIER ΣΤΟΝ ΦΙΛΟ ΤΟΥ VINCENT

1 Xavier

Γεια σου Vincent, πώς είσαι; Πώς ήταν το καλοκαίρι, κάνοντας επανάληψη τα μαθήματα για να προετοιμαστείς για τις εξετάσεις; Εντάξει, ξέρω δεν είναι αστείο... Όπως ίσως γνωρίζεις, μόλις επέστρεψα από τον πλανήτη Glorbuild όπου πέρασα ένα μήνα («Γήινος Μήνας») με την Karen, τη Sophie και τον Mehdi. Έγιναν τόσα πολλά περιεργά πράγματα, πρέπει να σου πω.

Μόλις προσγειωθήκαμε στο διαστημοδρόμιο, άρχισε η σύγχυση. Αρκετοί θέλησαν να μας βοηθήσουν να κουβαλήσουμε τις βαλίτσες μας... δηλαδή, έτσι είπαν... Ευτυχώς, μας είχαν πει να είμαστε προσεκτικοί με τους πορτοφολάδες και τους κλέφτες. Στην αρχή αρνηθήκαμε ευγενικά και αφού επέμεναν, ήμασταν λίγο πιο απότομοι. Έτσι έφυγαν και έβλεπες ότι ήταν απογοητευμένοι που έχασαν την ευκαιρία τους. Ήμασταν τυχεροί! Στη συνέχεια πήγαμε να συναντηθούμε με τις επαφές μας που μας περίμεναν έξω από το διαστημοδρόμιο.

2 Xavier

Θέλαμε να ξεκινήσουμε το έργο την επόμενη μέρα γιατί είχαμε ένα χρονοδιάγραμμα να ακολουθήσουμε. Έτσι ξεκινήσαμε την κατασκευή του σχολείου και μπορώ να σου πω ότι δουλέψαμε πολύ σκληρά! Το πρόβλημα είναι ότι γρήγορα συνειδητοποιήσαμε ότι οι Glorbuldians που δούλευαν μαζί μας δεν είχαν τον ίδιο ενθουσιασμό, και υπήρχαν ακόμη και στιγμές που πραγματικά αισθανθήκαμε σαν να βάζαν τροχοπέδη στις εργασίες! Απίστευτο, καθώς κάνουμε αυτό το έργο γι' αυτούς!

3 Xavier

Τέλος πάντων, όλα πάνε αργά εκεί, όπως τα μέσα μαζικής μεταφοράς για παράδειγμα (μικρά και σάπια λεωφορεία που αποκαλούν Ζαμούριον). Αν σου δώσουν έναν χρόνο έναρξης, να είσαι σίγουρος ότι μπορείς να προσθέσεις τουλάχιστον 2 ώρες. Και όταν ρωτάς πότε θα φύγουμε, πάντα σου απαντούν «Σύντομα!». Είναι τόσο ενοχλητικό, σου το ορκίζομαι.

4 Xavier

Για να μην αναφέρω την υγειεινή. Ρίχνουν τα πάντα στο έδαφος χωρίς καμία ανησυχία για το περιβάλλον. Στην αρχή θέλαμε να δράσουμε σωστά και μαζέψαμε τα κουτάκια μας. Δεδομένου ότι δεν ξέραμε τι να τα κάνουμε, αρχίσαμε να τα θάβουμε έτσι ώστε να είναι λιγότερη η βρωμιά, και τελικά τα παρατήσαμε. Και θέλεις να μάθεις πώς φυσούν οι Glorbuldians τη μύτη τους; Κλείνεις το ένα ρουθούνι και κάνεις ένα μεγάλο φύσημα με το άλλο. Πολύ κομψό!

5 Xavier

Τέλος πάντων, το μόνο σίγουρο, είναι ακόμα τουλάχιστον 50 χρόνια πίσω μας. Φαίνεται τόσο πολύ όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα! Ειδικά τα δικαιώματα των γυναικών και των παιδιών. Ξέρεις την Κάρεν, είναι λίγο φεμινίστρια, έτσι; Μια μέρα είχε μια πολύ ωμή συζήτηση με έναν αρχηγό του χωριού γι' αυτό. Δεν ξέρω αν εκείνος κατάλαβε πραγματικά, στην πραγματικότητα δεν αντέδρασε πολύ.

6 Xavier

'Ένα άλλο παράδειγμα για το πόσο «πίσω» είναι. Μια μέρα περνάμε από μια βαλτώδη περιοχή και ένας από τους νέους που μας συνόδευσαν μας λέει με τον πιο απλό τρόπο: «Εδώ, υπάρχει ένας άνθρωπος που μετατρέπεται σε κροκόδειλο». Κοιτάξαμε ο ένας τον άλλον για μια στιγμή, αλλά γρήγορα γυρίσαμε το κεφάλι μας για να αποφύγουμε να ξεσπάσουμε σε γέλια. Ελέγχαμε τους εαυτούς μας, αλλά ήμασταν πολύ κοντά.

7 Xavier

Ο ίδιος νεαρός μας ενόχλησε πραγματικά μια άλλη φορά. Ήταν το τέλος της παραμονής μας εκεί, είχαμε οργανώσει μια υπέροχη βραδιά με όλους τους ανθρώπους που είχαμε συναντήσει. Ο καθένας έπρεπε να φέρει κάτι, και εκείνος έπρεπε να φέρει το Dimbzi, το οποίο είναι ένα νόστιμο κοτόπουλο από εκεί. Και... δεν ήρθε ποτέ. Την επόμενη μέρα, όταν τον είδαμε, του είπαμε πόσο θυμωμένοι ήμασταν! Ήταν μια παντελής έλλειψη σεβασμού για εμάς. Μάντεψε τι είπε! Έπρεπε να μείνει στο σπίτι γιατί ένας φίλος πήγε να δει τηλεόραση! Δεν θα μπορούσα να βρω μια πιο ψεύτικη δικαιολογία... Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να γίνουν πιο σοβαροί και πιο αξιόπιστοι, αλλιώς δεν θα είναι ποτέ ένας ανεπτυγμένος πλανήτης.

8 Xavier

Α, ένα τελευταίο τρελό πράγμα, ποτέ δεν έχω δει τόσους πολλούς ομοφυλόφιλους στη ζωή μου! Υπάρχουν πολλοί τύποι πιασμένοι χέρι χέρι στο δρόμο. Μια μέρα, ένας από τους συναδέλφους μας ήθελε να μου κρατήσει το χέρι, μπορώ να σου πω ότι δεν προσπάθησε δύο φορές! Βλέπεις ότι δεν ήταν εύκολο κάθε μέρα και παραλίγο να τσακωθούμε μερικές φορές. Αλλά μην ανησυχείς, συνειδητοποιήσαμε ότι είχαμε πολλά κοινά και όλα τελείωσαν καλά. Αντιλαμβάνομαι ότι ήμουν λίγο αρνητικός, αλλά πραγματικά βιώσαμε μερικές εξαιρετικές στιγμές που θα σου πω σε μια νέα επιστολή. Τώρα δεν έχω χρόνο, έχω ήδη αργήσει για το μάθημα οδήγησης του αεροσκάφους μου.

